



Kort och Sann  
**Berättelse/**

Om

Den Tappre och lydlige Eröffningen  
 som Herr Baron och Öfverst-Lieutnanten  
 Joachim Fredrich von Liven / haft den 28 Junii  
 1705 med ett starkt partie Ryttar af 1000 Hå-  
 star uti Estland / hwilken är begynter en Fier-  
 dings Mijhl ifrån Moistfer men ändader på an-  
 dre sidan om Ubbakall / som är fulla Tyra  
 och en half Mijhl.



Acc. 65297





**S**åsom Herr General Major-  
ren och Gouverneuren Wolmar  
Anthon von Schlippenbach warit  
bekymmersam / at betäckia Landet  
för Fiendernes ströfwande; Så har och han  
straxt efter förrättat Mönstring affändt det må-  
sta Ryttteriet til den sidan åt Mustilla / doch  
med sådane ordre at rollera och wanka af och  
an / och icke länge blij ståendes på en ort / på  
det Fienden icke måtte någon wiß Dessenin på  
dem fatta kunna. Doch icke desto mindre haar  
Fienden den 27 Junij med sine För = Troupper  
wijsst sig på andra sidan länge Broon / hwarest  
Öfwerst = Lieutenantens Förwachter utsatte wo-  
re. Så snart Öfwerst = Lieutnanten mot aften  
fick kundskap derom til sig i Sillms / commen-  
derade han genaste Ryttmästaren Göbel med 50  
Hästar / som då hade utposten / och Ryttmä-  
staren Gustaf Magnus Reh binder / som äfwen



war nu Håst at aflösa Utposten / och sålunda  
båge Uthposterne i beredskap / at ofördröjel-  
igen rycka fort / och förwara Paket / och där  
hindra Fiendens öfvergång / in til des Herr Öf-  
werst-Lieutnanten sielf med den öfrige dehlen  
hinte komma efter. Chururwål nu båge Ryt-  
måstarne med sine 100 Håstar / skyndade sig så  
hastigt som giörligit war at komma til Paket /  
liktwål war wid deras ankombst Fienden alla-  
redan på denne sidan med ungefähr 300 Håstar /  
och twungit Förwachten at retirera sig på en half  
Mijhl närmare hjit / efter en half tijmas förlopp  
iufant sig Öfwerst-Lieutnanten med resten / och  
drog så alt manskap som han under sitt Com-  
mando hade och med Herr General Majorens  
Dragoner bestod af 340 Håstar tillsammans /  
ordinerade och fördelte dem således som ortens be-  
staffenhet det fordrade. Men Fienden då han  
förmärkte / at Herr Öfwerst-Lieutnanten war  
honom så när till mötes / drog sig igen tillbaka i  
den' mening / som Fångarne sedermera efterrät-  
telse gifwit / at om de wåre skulle följa dem öf-  
wer paket / och wåga sig något ifrån Broon /  
hade de dem då säkert i säcken / eftersom de noga  
fu. dskap fått / at war macht en wore mycket öf-  
wer



wer 300 Hästar / hwilka de ofehlbart tiltrode  
sig at råå med och aldeles öfwer ånda kasta /  
hwar til de och efter Fångarnes närware utsago  
ordres haft / och at sedan gå så långt / som de  
kunde Landet at förhärja / och en noga kund-  
skap om wårt tilstånd at hämta / fast det och  
skulle stie in under Stadz-Porten ; då Fienden  
war afwißen / gick Herr Öfwerst-Lieutnanten  
til råd med Herr Majoren Böge och samptlige  
Herrar Ryttmästarne / öfwerlade med dem hwad  
til görandes wore / hålft som de nogsamnt kun-  
de märkia / det Fienden war öfwer 1000 Hästar  
stark / det och sedermera i Sanning befunnit är /  
doch det wachtat och i anseende der til at Herr  
General Majorens och Gouverneurens ordres  
lydde / at betäckia Landet och befrija det för  
plundring / och at icke skuswa för något Fiendt-  
ligt partie / som en wore starkare än 1000 Hä-  
star / blef enhålleligen resolverat, at i Herrans  
Namn gå öfwer / marcherade altså Herr Öf-  
werst-Lieutnanten om Natten och i skymningen  
öfwer Broon / som är Trefjärdings wäg lång /  
och Kommenderade Capitein Bernhard Virgin  
med 40 Dragoner stiga neder och besättia Passet  
och då Herr Öfwerst-Lieutnanten der obehin-  
drat



drat öfverkommen war / medan Fienden Passet  
intet besatt / utan öfvergången honom fritt lem-  
nat / fick han näpligen så länge rådrum at han  
kunde ställa sine Troupper ty Fienden kom på ho-  
nom löös / med heela sin force wäl rangerat och  
sluten under klingande Spehl af Pukor och  
Trumpeter / hade och låtit afsnycka ett Deta-  
chement affides / som skulle gå Öfwerst-Lieut-  
nanten i Ryggen / och affkåra honom tillbaka  
gången; Alltså gick Danßen an den 28 Junij för  
Solenes upgång / Herr Öfwerst-Lieutnanten  
ansförde den Wänstra och Herr Majoren Georg  
Johan Böge den Högre Flygeln / afbiidandes  
Fiendens angreep och uthållandes hans första  
Salva och Eld / förutan at göra något Skätt  
men satte sedan mitt i Fiendens Röök sålunda  
med Wårjan i Näswen tappert an / at den sam-  
ma med dens högstes biistånd / wed första An-  
saken wardt brachter i Confusion och på flych-  
ten / hwarwed alle Herrar Officerare wiist en  
sådan särdeles Tapperhet och god conduite,  
samt en behierrat upmuntring / och den gemeene  
Mans encouragerande , at han det en fyllest  
berömma kan. Och förfölghdes således Fienden  
af hela vår Macht Tyra fullkomlige Mijhl på  
hwilken wäg han fuller böddh til at twänne gån-  
gor



ger sättia sig / wid beqwämlige Pass / men de  
wäre fölgde så tadt efter / och achtade intet de-  
ras Skiutande / utan blifwe wid sine Wårjor /  
och twingade dem hwarje gång / utur sin fördel;  
Och såsom på sidstone Fiendens hoop blef så rin-  
ga / at det icke fans nödigt at följa dem med  
wår hela macht / hålst och som på Tyra mihls  
continuerliga sträckande Håstarna af springan-  
de och Ryttarne af Masslacreringe och nedergio-  
rande uttrötte / dy blefwo allenast bägge Rytt-  
mästarne Herr Årend Wilhelm Rebinder och  
Herr Gustaf Magnus Rebinder commenderade  
med ett litet antahl Fienden än något at förfölja  
hwilka och honom eftersatt ett stycke på andre sij-  
Ubbakall / altså at de omsider föga funnit honom  
hafwa 50 Håstar tillsammans.

På wår sida är wed ett så skarpt fächtande  
och lång Marche allenast / hwarföre Herren ware  
lofwat / en endaste Ryttare och någre Håstar blef-  
ne / Fiendens döde har man på wågen och affides i  
Åkrarne räknat in mot 300 / af Bönderne äre i  
Skogen och i Huusen 230 nedergiorde / förutan  
de som än dageligen igen fåås och sin rest bekom-  
ma. Fångar hade man fuller funnat så ymnigt  
men man har sig dermed ifrån Fiendens förföl-  
jan-



jande en hindra welat / doch är en Major / en  
Ryttmästare och 7 gemehna den lyckan weders-  
faren / at man dem lifwet skont / som man förme-  
nar så torde Szwersten sielf ännu wara i Sko-  
gen / medan man där blifwit warse en wäl Munde-  
rat Häst. Sant är det nog / at de wåre så tått wa-  
rit i Hålarne på Zienden / det ingen haft så långt rå-  
derum at komma på en frist Häst. In mot 120 Hä-  
star hafwa våra Ryttare til frijbytte fådt / och det  
då / medan de wände om och ginge tillbaka / ty ingen  
af Busarne blef tilstادت at hindra sig med något  
Marode / men Bönderne hafwa giordt ett wac-  
keri Bytte af Hästar / Wonderingar och Gewähr  
ty de behla wågen måst hållit sig på sidorne.  
Och såleds äre af den hopen / hwilka förmente  
at hafwa oss aldeles i Säckten / och sedan ödelåg-  
gia Landet / och bortföra Menniskior och Bo-  
skap / såå undkomne / för hwilket den högste Gud  
högeligen wari lofwat och årat / han bekröne och än  
widare mildeligen wår Nådigste Konungs rätt-  
måttige Wapn med lycka och Seger.

